

Stuttleikagardurinn í Pripyat náddi ongantið at lata upp fyrri almenninginum

Kirill vísir á kortinum, hvagar teir skulu

**Take off clothes.
You get naked
right now**

Avrátt var, at teir báðir Andres og Christoffer skuldu siga frá, tá teir fóru í Ukraina, og umvegis Litava og Hvítarussland lögdu teir báðir leiðina til Kiev.

Komnir til Kiev í Ukraina settu teir seg aftur í samband við Kirill, ið gav teimum boð um, hvat var neyðugt at hava við sær inn í sonuna. Andres og Christoffer høvdu ímyndað sær, at talan var um ein dagstúr - at teir sníktu seg inn um morgunin, og at teir sníktu seg út á sama hátt um kvöldið. Tá pakkilistin hjá Kirill fyrilá, gjørdist skjótt greitt fyrri Andres, at talan var ikki um ein stuttan dagstúr. Mat og drekka til fleiri dagar, heit klæðir og soviposa skuldu teir hava við. Túrunin fór at taka fyra dagar.

- Eg visti, at alt, sum eg skuldi hava við mær inn í sonuna, skuldi ikki við mær út aftur. So vit fóru at keypa klæðir og annað at hava við okkum, sum vit so kundu koyra burtur aftur. Tað er øgiliga biligt í Ukraina, so tað kostaði okkum ikki so nógv. Og vit máttu hava nógv nógv vatn við - tað kom ikki upp á tal, at eg skuldi at drekka

vatnið har inni, sigur Andres og leggur aftrat, at maturin var turrmatur, ið kundi halda sær í ryggsekkinum.

Hóast strálingin í økinum er nógv minkað, síðan vanlukkan hendi, so er nógv av vatninum framvegis dálkað, og serliga vatnið, ið kemur frá kølihylinum nærhendis kjarnorkuverkinum.

Kring Tjernobyl er eitt øki á 2600km², ið er avmarkað og undir varðhaldi av myndugleikunum. Økið eitur á enskum Tjernobyl Nuclear Power Plant Zone of Alienation, men verður vanliga bert kallað The Zone - sonan. Eftir kjarnorkuvanlukkuna í 1986 vórðu allir íbúgvar í sonuni fluttir burtur. Summir íbúgvar, serliga gomul fólk, noktaðu at fara, og í fleiri førum gjørdur myndugleikarnir ikki meira burturúr at fáa tey gomlu úr sonuni.

Hóast Andres helt, at teir skuldu avstað árla morgunin eftir, gjørdi Kirill teimum greitt, at taxabilur kom eftir teimum um kvöldið dagin eftir. Hermenn patruljera sonuna við hundum, og tað er lættari at sleppa undan at vera sæddur í myrkrinum, greiddi Kirill frá, sum altso vildi ferðast um kvöldarnar og næturnar.

Kvöldið eftir stóð ein gamal og skramblutur vøruvøgnur uttan fyrri hotellið og bíðaði.

- "This is taxi", segði Kirill við okkum, men eg visti ikki heilt, hvat eg skuldi halda. Bilurin var í knúsi, ein rustbunki við sprekkadum rútum. Bilførarin sá heilt illa út, bleikur, klænur og ússaligur, og so hevði hann deytt, hvítt hár niður á herðarnar. Hann minti mest um Gollum frá Ringanna harra. Tað lagnasta av øllum var, at hóast førarin ikki sá út av nøkrum, so hevði hann ótrúliga flottu unnustu, sum koyrði við okkum. Tá føldi eg, "ok, hetta er ektað. Eg havi ongantið sæð trý hvít fólk, ið eru so øðrvísi frá okkum. Eri eg endaður í Texas Chainsaw Massacre?"

Teir koyrdu í trýggjar tímar fyrri at koma til útjaðaran á sonuni, og allan túrin syrgdi førarin fyrri, at onnur hondin hjá unnustuni lá á lærinum hjá sær, meðan hann koyrði.

- Tók hon hondina burtur fyrri at greiða hárið aftur um oyrað, so tók hann fast í hondina og legði hana aftur á lærið. Triðu ferð hon tók hondina burtur, tók hann harðliga í hana og helt hondini at lærinum, til vit komu fram. Tá fóru vit at hugsa, hvat vit høvdu

rótað okkum út í, vit kendu slett ikki hesi fólkin.

Koyrt varð fyrri tað mesta eftir vegnum, men at enda vendi førarin út millum runnarnar og koyrði off-road tað seinasta strekkið, til teir fóru júst inni í sonuni. Andres, Christoffer og Kirill vórðu settir av, og fóru beint undir at ganga. Hóast teir høvdu pannulampur við, so fingur teir boð frá Kirill um at lata tær vera sløktar, soleiðis at teir ikki vórðu sæddir.

- Tað var bølamyrt, og eg sá akkurat einki. Men Kirill hevði verið har um 200 ferðir áður, og tað tóktiskt, sum at hann kendi hvørt horn og hvønn stein á vegnum til Pripyat.

Eftir at hava gingið í nakrar tímar, steðgar Kirill teimum og biðir teir lata seg úr klæðunum.

- "Take off clothes. You get naked right now. You must be naked" Vit vísu ikki, hvar vit fóru, og vit ánaðu heldur ikki, hví vit skuldu úr klæðunum. Eg hugsaði "hvat ólukkan vil hann nú?" Tá vit spurdu Kirill, hvat tað skuldi vera gott fyrri, fór hann at smílast og segði, at vit fóru við eina á, og vit skuldu tvørturum. Áin var um 20 metrar breið, og djúpt var upp til hálsin, so har var ikki annað at gera enn at lata seg úr klæðunum og vassa tvørturum við viðförunum á lofti.

Andres var ikki heilt álvuligur við tankan um at fara at vassa í geislavirknum vatni, so hann spurdi Kirill, um vatnið var reint.

Kirill, Andres og Christoffer